

17/07/2022

Η Εορτή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης στο Διδυμότειχο και την Ορεστιάδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Με τη συμμετοχή πλήθους πιστών γιορτάσθηκε η μνήμη της Μεγαλομάρτυρος Αγίας Μαρίνης στο Διδυμότειχο και την Ορεστιάδα.

Στο Διδυμότειχο το επίκεντρο του εορτασμού είναι το φερώνυμο Αγίασμα - Κατακόμβη στις υπώρειες του Κάστρου και στην Ορεστιάδα ο Ιερός Μητροπολιτικός Ναός Αγίων Θεοδώρων, του οποίου Παρεκκλήσιο τιμάται επ' ονόματι της αγίας.

Η ακλόνητη πίστη της Αγίας, τα φοβερά μαρτύρια, τα οποία υπέστη, η παρρησία της ομολογίας της, η δύναμη της προσευχής της, που ταπείνωσε τον διάβολο, οι πολλές αρετές της και τα θαύματά της συγκινούν και συγχρόνως εμπνέουν τούς πιστούς, που εκδηλώνουν την ευλάβειά τους προσερχόμενοι στους ιερούς τόπους, που είναι αφιερωμένοι στο όνομά της.

Το εσπέρας της παραμονής της εορτής ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός προέστη του Πανηγυρικού Εσπερινού και ευλόγησε τους άρτους στο Αγίασμα του Διδυμοτείχου, παρουσία των Βουλευτών Έβρου Αν. Δημοσχάκη και Χρ. Δερμεντζοπούλου, του Δημάρχου Διδυμοτείχου Ρωμούλου Χατζηγιάννογλου, του Διοικητού της XVI Μεραρχίας Στρατηγού Θεοδώρου Χατζηγεωργίου και συνεργατών τους.

Ο Σεβασμιώτατος με αφορμή την νεότητα της μάρτυρος μίλησε για την ευθύνη που έχουν ιδιαίτερα οι οικογένειες και στη συνέχεια η Εκκλησία και το Σχολείο για την χριστιανική αγωγή της νεολαίας. Στο σημείο αυτό τόνισε ότι η νεότητα για να αποδεχθεί τις ηθικές διδασκαλίες των μεγαλυτέρων απαιτεί από αυτούς με τιμιότητα και ειλικρίνεια να εναρμονίζονται τα λόγια τους με τα έργα τους.

Τη επομένη, 17η Ιουλίου ε.έ, Κυριακή των Θεοφόρων Πατέρων, ο Σεβασμιώτατος προέστη της Θείας Λειτουργίας στο Μητροπολιτικό Ναό της Ορεστιάδος, όπου και μίλησε επί της αναγνωσθείσης ευαγγελικής περικοπής, ειπών, μεταξύ άλλων: «Οί άγιοι είναι “τό φῶς τοῦ κόσμου”, διότι φωτίζουν μέ τόν λόγο καί τό παράδειγμα τῆς ζωῆς τους τά σκοτάδια τῆς κάθε ἐποχῆς. Τό εὐτύχημα τοῦ κόσμου εἶναι πῶς ἡ Ἐκκλησία αὐτά τά ζωντανά φῶτα, ἤτοι τούς άγίους της, τά παράγει, τά ἐκτρέφει καί τά χρησιμοποιεῖ σ' ὅλες τίς ἐποχές. Ὅλοι οἱ αἰῶνες ἔχουν τούς δικούς τους φωτεινούς ὁδοδείκτες, πού κατευθύνουν πρὸς τήν Ἀλήθεια καί τή Ζωή ὅποιον

έπιθυμεί νά περπατήσει στό δρόμο τῆς σωτηρίας. Ἀκόμη καί σήμερα, στήν ἐποχή τοῦ φαινομενικοῦ θριάμβου τῆς ἁμαρτίας, ὑπάρχουν τά «φῶτα τοῦ κόσμου». Εἶναι οἱ ἀληθινοί πιστοί πού ξεχωρίζουν τό σωστό ἀπό τό λάθος, πού προτιμοῦν τήν ἀρετή ἀπό τήν κακία, τήν καθαρότητα ἀπό τή βρωμιά, τή ζωή ἀπό τόν θάνατο...

»Οἱ πιστοί εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, διότι φωτίζονται ἀπό τό μόνο ἀληθινό φῶς· τόν Χριστό. Φωτιζόμαστε ἀπ' Αὐτόν πού εἶπε γιά τόν ἑαυτό Του: “ἐγώ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου• ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς”. Γιά νά φωτισθοῦμε ἀπό τόν Χριστό εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀπαρνηθοῦμε τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας. Νά ἀνοίξουμε τά παράθυρα τῆς σκοτισμένης ὑπαρξης στή χαραυγή τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Νά κάνουμε τά ρήματα τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου ἡλιαχτίδες, πού θά κατευθύνουν με τίς λάμπεις τους τήν καθημερινή προσπάθεια γιά πνευματική προκοπή. Ὅταν κάνουμε τόν Χριστό πρότυπο ζωῆς καί τή σχέση μαζί Του προσπάθεια μίμησης τοῦ Προσώπου Του, τότε φωτιζόμεθα. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μία θεωρητική ἔλλαμψη· δέν εἶναι μία μεταφορική ἔκφραση, πού ἀναφέρεται μόνο στήν ἀνθρώπινη διάνοια. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐμπειρία. Εἶναι ἡ ζωή μέ τόν Χριστό.

»Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἀγώνας τῆς προσευχῆς, ἡ ἐμμονή στή μετάνοια, ἡ προσφορά τῆς πρακτικῆς ἀγάπης, τῆς ἐλεημοσύνης πρὸς τούς ἀναγκαζόμενους ἀδελφούς, ἡ μεγαλοκαρδία τῆς συγχώρεσης, ἡ ἀνοιχτοσύνη στήν ἰδιορρυθμία τοῦ ἄλλου, ἡ ἀκούραστη προσπάθεια τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν, ἡ ἀπελευθερωτική ἀποκοπή κάθε ἐξάρτησης, ἡ γενναία ἀντίσταση στήν κακή ἐπιθυμία, ὁ εὐλογημένος πόθος τῆς ἱεραποστολῆς καί τῆς ὁμολογίας. Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ γνωριμία μέ τόν Χριστό, πού ἐξεγίσσεται σέ σχέση καί συνάφεια μαζί Του.

»Κάθε ἀληθινός χριστιανός εἶναι ἕνας φορέας τοῦ θείου φωτός τοῦ Χριστοῦ πού δέχθηκε μέ τό ἅγιο βάπτισμα. Οἱ χριστιανοί εἶναι τά φῶτα τοῦ κόσμου, διότι μεταλαμπαδεύουν πρὸς κάθε κατεύθυνση αὐτόν τόν φωτισμό πού λαμβάνουν ἀπό τόν Φωτοδότη Κύριο. Ὅπως οἱ ἴδιοι φωτίζονται ἀπό τόν Κύριο, ἔτσι μέ τή σειρά τους φωτίζουν ὅσους συναναστρέφονται μέ τήν παρουσία τους καί τό παράδειγμά τους. Ἀπό τήν αὐθεντική σχέση μέ τόν Χριστό ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι φίλος καί ἀδελφός, εἶναι Πατέρας, Σωτήρας καί Λυτρωτής. Ὁ γνήσιος χριστιανός εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου ὄχι ἐπειδὴ τό θέλει οὔτε ἐπειδὴ τό ἐπιδιώκει, ἀλλά ἐπειδὴ αὐτό ἔρχεται ὡς αὐτονόητο ἐπακόλουθο τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς του.

»Χριστιανός πού ἀντί νά φωτίζει τούς ἄλλους, σκανδαλίζει, ἐχθρεύεται, ἐκδικεῖται, ἀδημονεῖ, καί, κυρίως, καυχιέται γιά τόν ἑαυτό του εἶναι κάλπικος καί ὑποκριτής. Ἀντί νά εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, εἶναι τό θανατηφόρο σκοτάδι τοῦ κόσμου. Ἀπό τέτοιους χριστιανούς ὁ κόσμος μάτωσε, πόνεσε, πλανήθηκε, ἀπελπίστηκε. Ἀπό τούς ψεύτικους χριστιανούς ὁ κόσμος ξέχασε τόν Θεό, σκότωσε

τόν Θεό μέσα του, ὕβρισε τόν Θεό, γιά νά βάλει στή θέση τοῦ ἀπολεσθέντος Θεοῦ τόν ὑπεράνθρωπο βιαστή τῆς φύσης, τόν ἀπάνθρωπο ἐκμεταλλευτή τῶν ἀδυνάτων, τόν ἀδίστακτο ἐπιβολέα τῆς δυστυχίας καί τοῦ θανάτου».

